

Ασφαλώς έχετε ακούσει για το «**Τρένο στο Ρουφ**» και για το πώς η **Τατιάνα Λύγαρη** και οι συνεργάτες της έχουν μεταμορφώσει αληθινά βαγόνια σε αληθινό θέατρο. Μάλιστα, όσο περνάει ο καιρός τόσο τα βαγόνια πληθαίνουν (έχουν γίνει επτά, άκουσα) και έτσι το θέατρο απέκτησε «βαγόνι-μπαρ» και «βαγόνι-ρεστοράν» έτσι ώστε πείθεισαι ότι ταξιδεύεις με το Εξπρές Οριάν (ή το Οριάν Εξπρές αν προτιμάς) και, κάπου εκεί, ο **Μορίς Ντεκομπρά** γράφει τα μυθιστορήματά του, ενώ η **Αγκάθα Κρίστι** επιμένει να κρατά τα πρωτεία. Εδώ, όμως δεν υπάρχει ο αρρωστημένος ερωτισμός του **Ντεκομπρά** ούτε ο **Ηρακλής Πουσαρά**. Οι «ντετέκτιβ» του έργου είναι δύο αρχαίοι νεαροί, μια όμορφη κοπέλα και ένας ωραίος νέος, έξυπνα και γενναία παιδιά. Την ταινία βέβαια του **Χίτσκοκ** την θυμάμαι σαν να την βλέπω. Και μάλιστα, σκέφτηκα πως τόσο φίλοι μου (μυνακοί του κινηματογράφου) αγωνίζονται να θυμηθούν ποιои έπαιζαν, ώστε αξίζει τον κόπο να τους αναφέρω. Ήταν η **Μάργκαρετ**

Πέντε αστέρια στην Τατιάνα

έγραψαν (υπό την επιβλεψη φαντάζομαι του ίδιου του **Χίτσκοκ**) τρεις σεναριογράφοι: η **Άλμα Ρεβίλ**, ο περίφημος **Σίντνεϊ Γκάλιατ** και ο επίσης εκλεκτός συγγραφέας **Φρανκ Λόντερ**.

Όσο για τις κριτικές, ακόμη κι εκείνοι που έβαλαν πολύ αργότερα τέσσερα αστέρια στο «**Κουρδιστό πορτοκάλι**» (ένα διεθνώς αναγνωρισμένο αριστούργημα), στην ταινία του **Χίτσκοκ**, έβαλαν πέντε.

Τόσο, δηλαδή πέντε αστέρια, θα πρέπει να βάλουμε κι εμείς τώρα

Κριτική Θεάτρου

Γράφει η ΡΟΖΙΤΑ ΣΚΟΥ

«Η ΚΥΡΙΑ ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΤΑΙ» — ΤΟ ΤΡΕΝΟ ΣΤΟ ΡΟΥΦ

Λόγγουντ και ο σερ **Μάικελ Ρενγκρέβ** (μπαμπού της **Βανέσας** και παππούς της επίσης εξαιρετικά ταλαντούχας **Μιράντας Ρίτσαρντσον**, κόρης της **Βανέσας** και του πασίγνωστου σκηνοθέτη). Ο ανησυχητικός **Πολ Λούκας** ως δρ **Χαρτς** και στο ρόλο της κυρίας **Φρόι**, επειδή όλοι αναρωτιόντουσαν αν ήταν η **Ινθό Εβανς** ή κάποια άλλη σπουδαία ηλικομένη Εγγλέζα, τους πληροφορού πως ήταν η **Dame Νέα Χουίτ**, επίσης απολαυστική, όπως δηλαδή και η **Αντζελα Λάσμπερι**, που έπαιξε στη νεότερη (και απείρωσ κατώτερη) δεύτερη δασκευή του έργου, με πρωταγωνίστρια την **Σίμμιλ Σέπαρντ** που «δεν τα λέει» η καμμενούλα.

Όσο για το μυθιστόρημα της **Εθελ Λίνα Χουάιτ**, ο τίτλος του είναι «The Wheel spins» («Η ρόδα γυρίζει»). Τη δασκευή, στην παλιά ταινία,

στην παράσταση που διοργάνωσε και σκηνοθέτησε η **Τατιάνα Λύγαρη**, έστω και μόνο για τις πλούσιες «ιδέες» που πρωτοστάτησαν στο ευκρινέστατο ανέβασμα του έργου σε τρένο. Η ψευδαίσθηση είναι τέλεια, περνάς πρώτα από το μπαρ, ακούς ύστερα το επιτακτικό «Επιβιβασθείτε!», περνάς από το πολυτελές «βαγόνι-ρεστοράν» και ψάχνεις τη θέση σου στο βαγόνι, στο οποίο εξελίσσεται το έργο. Και πέρα, όμως, από τις «ιδέες», τα αστέρια τα αξίζει για την κίνηση

Μια παράσταση γεμάτη ευρήματα στο «Τρένο στο Ρουφ» όπου η «Καρία εξαφανίζεται».

ενός πολυπρόσωπου (δώδεκα ατόμων) θιάσου σε τόσο περιορισμένο χώρο, αλλά και για τη σπουδαία διανομή που κάνει ακόμη πιο πιστευτά τα γεγονότα που παρακολουθεί ο θεατής, όχι σαν θεατής θεάτρου, αλλά σαν συνταξιδιώτης. Γιατί όλα έχουν ταίριαση. Ακόμη και τα αληθινά, κινούμενα τρένα που περνάνε, έχουν τη θέση τους στο έργο. Βέβαια, δεν νομίζω ότι ταξιδεύεις σήμερα, γιατί η ατμόσφαιρα, τα ρούχα, τα γεγονότα (η κήρυξη του πολέμου), είναι ωραία βολμένα για

να σε μεταφέρουν σε άλλες εποχές. Τότε που το αεροπλάνο δεν ήταν ακόμα το πρώτο μεταφορικό μέσο που περνά από το μυαλό σου, όπως συμβαίνει σήμερα. Και το τρένο έχει τη δική του γοητεία. Τόσο που δεν θέλεις να φύγεις όταν τελειώνει η παράσταση, γι' αυτό και πολλοί θεατές παρατείνουν τη «διαμονή» τους, τρώγοντας στο «βαγκόν-ρεστοράν», γιατί κι εκεί η ψευδαισθήση είναι τέλεια. Κατόπιν όλων αυτών, είναι να απορούμε γιατί το έργο πάει «φουρ» για δεύτερη χρονιά. Άλλωστε και οι υπεύθυνοι όλων των τομέων είναι άξιοι συγχαρητηρίων.

Μετάφραση-διδασκεία (Μπελιές), κοστούμια (Ντόρα Λελοΐδα), σκηνογραφική διακόσμηση χώρου (Λέα Κούση), μουσική (Μηνάς Ι. Αλεξιάδης) και σκηνοθεσία, βέβαια, η **Τατιάνα Λύγαρη**.

Μια μικρή απορία μόνο: Η νεαρή πρωταγωνίστρια την οποία ερμηνεύει με ομορφιά, χάρη και εκφραστικότητα, μπαίνει στο τρένο, φορώντας μια εντελώς ακατάλληλη για ταξίδι, βραδινή τουαλέτα. Στην ταινία ξέραμε το γιατί, εδώ δεν θυμάμαι να το άκουσα. Δεν θα μιλήσω για έναν έναν τους ηθοποιούς ενός έλαχου θιάσου, με επικεφαλής μιν υπέροχη **Κλειώ Σκουλούδη**, γιατί όλοι παίζουν ωραία, εφόσον μάλιστα η παράσταση, λόγω... πολυκαριάς, έχει «λιώσει» και οι ρόλοι έχουν γίνει ένα με τους ηθοποιούς.